

N:o 57.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 maj 1894.

— — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion angående upphäfvande af föreskriften i 27 § disciplinstadgan för krigsmagten den 7 oktober 1881.

(Lagutskottets utlåtande n:o 39.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt framställning har enskild motionär påyrkat upphäfvande af den i 27 § disciplinstadgan för krigsmagten den 7 oktober 1881 meddelade föreskrift, att den, som tillhör manskapet vid värfvad trupp, må, när honom ådömts vissa bestraffningar, ur rullorna utstrykas och öfverlemnas till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som förordnar om hans afsändande till värfvade arméns disciplinkompani för att der under sin återstående kapitulationstid hållas till allmänt arbete. Enligt motionärens åsigt vore tillämpningen af nämnda § ej underkastad någon som helst kontroll, hvarför den ock verkade ojemnt.

Enligt erhållna upplysningar, hade från midten af 1890 till midten af 1893, således under en tidrymd af omkring 3 år, öfverlemnats till disciplinkompaniet

från flottans värfvade stam 120 man

„ arméns regementen och corpser 80 „ .

Af dessa senare 80 man komme i det allra närmaste hälften eller 39 på ett i Stockholm förlagdt värfvadt infanteriregemente, under det att från ett annat infanteriregemente i samma stad och med samma nummerstyrka öfverlemnats endast 2 man. Från andra värfvade rege-

menten och corpser åter, såsom de i Skåne förlagda äfvensom från trängcorpserna, hade ej under ifrågavarande tidrymd någon blifvit till disciplinkompaniet öfverlemnad. Af dessa siffror och dessa förhållanden kunde bland annat den slutsatsen dragas, att 27 § disciplinstadgan kunde tillämpas och hade tillämpats på ett i väsentlig mån skiljaktigt sätt.

Redan ur denna synpunkt borde ifrågavarande föreskrift upphävas. Dessutom kunde med fog ifrågasättas lämpligheten af att sammanföra dessa mindre goda element till en särskild anstalt, från hvilken de i regeln icke torde utgå moraliskt förbättrade.

Upphäfvet af ifrågavarande föreskrift skulle vidare helt visst hafva en gynsam återverkan på rekryteringen af våra värfvade trupper och handhafvet af dertill hörande angelägenheter.

Jemväl borde beaktas, att, sedan under de sistförflutna åren och senast genom antagandet af 1892 års härordning den egentliga värfningen än vidare utsträckts och de värfvade trupperna väsentligen ökats, rättigheten att öfverlemna värfvade soldater till disciplinkompaniet kunde föranleda afsevärdt ökade kostnader för detta kompanis underhåll m. m. Detta sakförhållande vore förtjent af desto större uppmärksamhet, som utbytet af till disciplinkompaniet nu anvisade anslag vore skäligen ringa med hänsyn till dess gagn för försvaret och den dit öfverlemnade soldatens moraliska förbättring.

Lika med motionären finner Riksdagen önskligt, att ifrågavarande föreskrift varder upphäfd under förutsättning att någon olägenhet i fråga om disciplinens upprätthållande vid de värfvade trupperna ej förorsakas. I hvarje fall torde bestämmelse böra meddelas derom, att öfverlemnande till disciplinkompani, derest dylik anordning kommer att under en eller annan form bibehållas, må ega rum allenast efter föregående beslut af vederbörlig domstol, och får Riksdagen i anledning af förevarande framställning anhålla, att Eders Kongl. Maj:t måtte låta utreda, huruvida föreskriften i 27 § disciplinstadgan för krigsmagten den 7 oktober 1881 om afsändande af bestraffadt manskap, som tillhör värfvad trupp, till värfvade arméns disciplinkompani må kunna upphävas, eller, om berörda bestraffningssätt skulle finnas behöfva i en eller annan form bibehållas, detsamma icke borde ådömas endast af krigsrätt, och i sådant fall derom framlägga förslag till Riksdagen.

Stockholm den 2 maj 1894.

Med undersätlig vördnad.